

Εὐγενέστατε,

Πρὸ πολλῶν ἡμερῶν σὰς ἔγραψα ἱκετικὸν ἐπιστολὴν ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ μου Ἰωαννῆτος, καὶ εἰς τὴν εὐαισθητοὺς ψυχὰς σας ἔλαβε Ἰωαννῆς Χάρων ὁ ἐπιστολῆ μου, ὥστε ὡς ἴδον υἱόν σας εὐσεβέσθη εἰς τὴν ἐνλαῶδα Κυβέρνησιν τὸν υἱόν μου. Διὰ τοῦτο σὰς παρακαλῶ μὴ τὴν νέαν ταύτην ἐπιστολὴν νὰ δεχθῆτε διὰ τὴν ἐκτίμησιν ταύτην τοῖς ἡλικιωσὺς ὑποχρεώσεως ἐμῆς καὶ ὅλης μου τῆς οἰκογενείας, ἥτις ἀπολαμύνει ὅλας τὰς χροσὰς ἐλπίδας εἰς αὐτὸν τὸν υἱόν. Εἶπε, εὐγενέστατε, νὰ ἔχαρην εἰς τὸ γένος μας πολλοὺς ὁμοίους σας. Τόσκι ἤδη εἶδατε Ἀριαμπεύειν ἡ ἀρετῇ, ἡ δὲ βία εἶδατε ἡλικιωτὴ νεολαία σιάντοι λαμπρὸν, καὶ ἐπὶ ἑνὸς ἡλικίου μὴ ὀλίγον συναρτημένῳ μὴ τὰ ἄλλα βωδισμένῳ καὶ ἐνδύχισμένῳ ἔδει.

Τελμῶ πάντιν, εὐγενέστατε, νὰ συνιστῶ τὸν υἱόν μου εἰς τὴν ἰσχυρὰν προστάσειν σας, καὶ νὰ σὰς βεβαιῶ ὅτι ἡ ἐνταμυσὺν ὅλων ἐμῶν διὰ τὰς ἐκτίμησιν σας ἀλλεῖ μὲν ἀνιδάλλει πλοῦς. Εὐχόμενος δὲ νὰ σὰς διαφυλάτῃ τὸ Πανάγαθον ὅτι εἰς ἑὸς πάμπολλα ὑγίαν καὶ εὐδαίμονα, ἐπ' ἀφ' αὐτῆς τῆς Εὐχαιρίας.

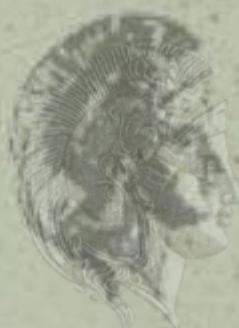
Ἀθήναις, 8 Ἰουλίου, 1841.

Ὁ εὐπειθέστατος ὁμογενὴς σας

Γεώργιος Ρωτός.

Πρὸς τὸν Εὐγενέστατον κύριον Δι. Κορέν, ἑνὸς τῶν πρὸςβον τῆς Α. Ε. Μ. πηλοῦ τῆς Γαλλικῆς αἰχλῆς,

εἰς Παρισίους.



W.H.
P. 127

